

Vārdi un klusums

Radišanas stāstā lasām, ka Dievs sacīja un viss tapa. Visiem vārdiem, arī tiem, kurus izsakām mēs, piemīt potenciāls. Kad mūsu vārdi sasniedz istās ausis, tad procesi sāk iegūt virzību. Visu dzīvi mums nākas mācīties, ka izsacīts vārds, parasti jau vairāki vārdi, ir kā izliets ūdens, kuru sasmelt vairs nav iespējams. Mūsu laikmetā šī problēma skar ne tikai izsacītos vārdus, bet arī uzrakstītos vārdus dažādās sociālās saziņas platformās. Varbūt tie tur bija redzami tikai īsu brīdi, tad tapa dzēsti vai tika uzrakstīta "mikstināta" versija, bet – ak vai! Kāds, kurš, izrādās, "seko" jums, jau ir "laipni" padalījis ar jūsu vārdiem tālāk!

Šī mēneša Bībeles teksts aicina aizdomāties par iespēju būtiski samazināt mūsu vārdu birumu un/vai izvēlēties iespēju savu reizi paklusēt. Arī mūsu ķermeņa uzbūve liek aizdomāties par proporcijām un prioritāti starp runāšanu un klausīšanos. Mums ir divas ausis un viena mute. Protams, divas ausis dod mums brīnišķīgu spēju uztvert skaņu telpiski, uztvert skaņas virzienu un virzību, kas var mūs paglābt no tuvojošām briesmām. Kā arī dažādu saslimšanu vai traumu gadījumā tomēr pastāv cerība, ka varēsim dzirdēt vismaz ar vienu ausi.

KUR DAUDZ
VĀRDU,
TUR NEIZTIEK
BEZ GRĒKA,
BET, KAS SAVU
MUTI SAVALDA,
IR GUDRS

Pamācības 10:19

Pēdējos gados pasaulē un arī Latvijā ir parādījusies iespēja piedalīties klusuma rekolekcijās. Svētajos rakstos atrodam vairākus aicinājumus klusēt. Tas būtu atsevišķs un plašāks temats, taču galvenie mērķi varētu būt sekojoši: 1) klusēt, lai klausītos; 2) klusēt, lai domātu; 3) klusēt, lai lūgtu. Šos principus mēs varam izmantot attiecībā ar Dievu un arī ar cilvēkiem.

**Visu dzīvi mums
nākas mācīties, ka
izsacīts vārds,
parasti jau vairāki vārdi,
ir kā izliets ūdens,
kuru sasmelt vairs
nav iespējams.**

Taču absolūta klusēšana nebūt nav risinājums visām situācijām. Arī klusēšana var būt grēks. Kad Jēzus Kristus iejāja Jeruzālemē uz ēzeļa un tika skaļi slavēts, skaudīgie farizeji lika Jēzum apsaukt savus mācekļus. Kristus sacīja: "Ja viņi klusēs, tad akmeņi brēks!" (Lūkas 19:40) Apustulis Pāvils raksta: "Jo, ja tu ar savu muti apliecināsi Jēzu par Kungu un savā sirdī ticēsi, ka Dievs Viņu uzmodinājis no miroņiem, tu tiksi izglābts." (Romiešiem 10:9)

Mūsu fizisko klausīšanās spēju nav iespējams regulēt bez ausu aizbāžņu palīdzības vai cita veida fiziskas ierobežošanas. To gan nevaram teikt par spējām regulēt mūsu runu. Tieši šī iemesla dēļ ne mazāk svarīgi būtu domāt par to, cik daudz un ar kādu motivāciju mēs runājam. Neprātosim par to, cik daudz un plaši būtu iespējams izrunāties joprojām negrēkojot, bet tā vietā:

- Bīsimies grēka, kas cenšas atrast vietu mūsu valodā un liekajos vārdos. (Mateja 12:36)
- Gādāsim par to, lai mūsu runa vienmēr būtu arī mūsu sludināšana, jo sludinām mēs visi! (2. Timotejam 4:2)
- Sludinot Dieva Vārdu, rūpēsimies, lai mēs paši un mūsu klausītāji būtu pārliecināti par mūsu patieso motivāciju. (1. Timotejam 1:5)
- Tiekāsimies pēc Svētā Gara piepildījuma savā ikdienā, lai Gara augļa īpašības būtu skaidri samanāmas arī mūsu valodā. (Galatiešiem 5:22)
- Lūgsim pēc gudrības no augšienes, lai tā būtu pamanāma tajā, kā pārvaldām un savaldām savu valodu. (Jēkaba 3:17)

Andis Smelte

Dundagas draudzes sludinātājs

